

Del i denne, end i den nuværende Fattig-hjælp? Nej, tværtimod, det er meget vanskeliggere, thi vedkommende fattige skal først iagttage en hel Del Formaliteter. Han skal udfylde en Formular, han skal møde med Bevisligheder og Legitimationspapirer og skal fremstille sig for Kommunalbestyrelsen med disse Sager, og hos Kommunalbestyrelsen vil han rimelignvis møde personlig, naar denne Ting kommer til Omtale, og det vil ikke være den mest behagelige Gang. Naar nu om Stunder en fattig trænger til offentlig Hjælp behøver han bare at sige til Kommunalbestyrelsen: Jeg har intet Erhverv, jeg er sulten, vil I tage eder af mig? Saa er den Sag afgjort. Det er jo som sagt Valgrettens Bevarelse, der er Hovedforfællen mellem dette Forslag og den nuværende Fattighjælp. Nu vil jeg spørge, om dette, at Valgretten bliver bevaret, giver Loven nogen væsentlig anden Karakter, og om det gør, at de fattige saa mindre Sty for at komme ind under det offentliges Forsjorg, end de have haft tidligere; og om det gør, at de ville glæde sig til denne Lov? Det benægter jeg. Errede Medlemmer her i Salen, der ere eller have været Medlemmer af Sogneraad — jeg taler helst om Forholdene paa Landet, hvor jeg er bedst kendt — vide meget vel, at naar de fattige krympe sig ved at komme under det offentliges Forsjorg, er det ikke i første Linie af Henhyn til Valgrettens Bevarelse. Jeg skal være den sidste til at ønske, at Valgretten bliver taget fra dem, og jeg tager min Hat af for den fattige Mand, som af den Grund ikke ønsker at komme ind under Fattigvæsenet, men for de Folk, som nu en Gang ere komne paa Livets Styggeside, gælder virkelig i første Linie Mad og Drikke, Klæder paa Kroppen, noget i Kassekassen og Tag over Hovedet, og saa kommer Valgretten bagefter. Jeg tror ikke, at dette vil have den store Betydning, som der lægges i dette Forslag, overfor de fattige. Jeg tror, at de ville med samme Modvillie, jeg kan næsten sige med samme Angst være mod at komme, som det hedder „paa Sognet“ eller under det offentlige. Det er det, de fattige ere bange for og sandelig ikke for Valgretten. Hertil kommer saa ogsaa, at den fattige, naar han har iagttaget denne Formalitet, skal henvende sig til Kommunalbestyrelsen eller i alt Fald indgive en skriftlig Begæring. Det

vil jo — det kunne vi aldeles bestemt sige — nok blive overholdt i alt Fald i Formen, at den bliver udfyldt skriftlig, men den fattige vil sandsynligvis henvende sig personlig til Kommunalbestyrelsen og der fremsføre sin Sag mundtlig — saaledes vil det gaa paa Landet — og saa vil det være i Kommunalbestyrelsens Interesse at holde lidt igen. Der vil da komme Spørgsmaal om, hvad der er fornødent, og hvad der ikke er fornødent, og selvfølgelig vil den fattige helst have saa meget som muligt, men Medlemmerne af Kommunalbestyrelsen ville gerne holde lidt igen. Der kommer da en Prutten om Brændet, om Tørvæne, om Pengene, og dette vil, siger jeg, være mere ydmygende eller i alt Fald ligesaa ydmygende som den nuværende Gang, hvor de sige: vi ønske at komme ind under Fattigvæsenet. I det hele vil denne Staaen Skoleret, dette, at det bliver en Raadefag, det mulige Politiforhør, der vil komme, kort sagt alt dette afstrække mange hæderlige gamle Folk fra at melde sig under denne Forsjorgelse. Det er mit Synspunkt for, hvorledes Loven vil virke blandt de fattige.

Jeg skal nu kortelig omtale, hvorledes Kommunalbestyrelserne blive stilledes i denne Sag. Jeg tror ikke, at disse forskellige Bestyrelser her i Landet ville blive glade ved dette Lovforslag, og de have sandelig heller ingen Grund til at blive glade ved det. Det vil blive en betydelig Udgift, dersom Loven i det hele faar nogen Betydning og Udstrækning, for de stærkt belastede Kommuner her i Landet. Gaar jeg ud fra, at Statsbidraget, de 2 Millioner, der ere stillede i Udfigt, bliver brugt, hvad jeg ikke nu tror, vil det svare til et Bidrag fra Kommunernes Side af andre 2 Millioner, og det vil nogenlunde svare til 1 Krone for hvert Individ i Sognet. Gaar jeg ud fra, at Bidraget bliver ligelig brugt over hele Landet, hvad jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at det næppe vil, svarer det til en Fordyrelse af de kommunale Udgifter paa Fattigbudgettet paa 2—3,000 Kroner for Kommunens Vedkommende efter Antallet af de Indbyggere, som der nu er i Sognet. Kommunalbestyrelsen vil trykke sig meget ved at faa sit Budget belastet paa denne Maade. Nu vil det nok kunne siges: ja, men der bliver sparet paa anden Fattighjælp. Ja, det tror jeg nu ikke, de ville